

DOMOVINA

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Uredništvo je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak ponedeljek, sredo in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krona temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Uspehi občine Kokarje za pravice slovenskega jezika.

(Dalje.)

V.

Potemtakem je občina več nego glavarstvo, več nego namestništvo! Da, v vseh avtonomnih zadevah in med te spada tudi pravica „svojo narodnost in svoj jezik čuvati in gojiti“. To prvenstvo v pravicah daje občini člen XIX. drž. osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867. l. drž. zak. broj 142. V smislu tega člena ima torej občina pravico določevati, v katerem jeziku naj ji nadrejene deželne in državne oblasti dopisujejo. Ona je v ti zadevi prva, če je namreč toliko zavedna in prosvetljena, da hoče biti prva. Seveda je lahko tudi zadnja, če namreč ne ve za svoje prvenstvo ali morebiti noče vedeti zanje in če prepušča višjim, da delajo z našim jezikom po svoji prevzetni volji.

Skoro vsi naši deželni in c. kr. državni uradniki so bili do zdaj mnenja, da pač občina lahko rešuje nemške dopise po slovensko, nema pa pravice zahtevati od deželnih in državnih uradov, da bi ji ti morali dopošiljati svoje prvotne dopise v slovenskem jeziku.

Na podlagi tega krivega tolmačenja so se upali žgati županu občine Kokarje, ki je zahteval od njih prestavo njihovih nemških dopisov globe do 200 K.

Župan pa se ni ustrašil, temveč je oblastim raztolmačil

1. da je bil državni osnovni zakon z dne 21. decembra 1867. l. izdan za

državljanu t. j. za občane kraljevin in dežel tostranske državne polovice, ne pa za državne in deželne urade in uradnike ter jim je v tem tolmačenju s prstom pokazal na naslov tega zakona, ki se izrecno glasi: „... o občinih pravicah državljanov ...“;

2. da je župan oziroma občinski odbor zakoniti zastopnik svojih občanov tudi v njihovih občinih političnih pravicah, zatorej ima on pravico slovensko narodnost in slovenski jezik čuvati in gojiti.

To tolmačenje se je sicer gospodi „kadilo“ a je vendar zaprlo žugalcem sapo; župan je ravnal dosledno vedno enako, a zažugana globa se je razpršila v nič, niso se namreč upali mu jo naložiti. Bila je prazna pena nad vodnim vrtincem.

Nekateri gospodje uradniki, ki so mislili, da Bog le po nemško sliši, so se hudovali nad županem, a končno so se po razmotrivanju tega tolmačenja in zakona zedinili v sodbi, rekoč: „Kokarski župan ima prav! On je mož, ki je svojo moč do dobra spoznal!“

Gospodje so se spametovali še predno se je bila izrekla znana razsodba državnega sodišča. Bilo je ravno o pravem času, pred 12. uro, da so ušli blamaži!

Tudi deželni odbor Štajerski je imel v tem oziru krive pojme. On je celo mislil, da občina Kokarje nima pravice tožiti deželnega odbora pri državnemu sodišču zaradi kršenja politične oziroma jezikovne pravice ker je njemu podrejena, saj je njegov zastopnik in deželni odbornik dr. Link pri obravnavi državnega sodišča dne 3. julija 1906 to naravnost trdil, a

državno sodišče je za prav spoznalo, „da ta trditev ni utemeljena; kajti določbe državnega osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867. l. se ne nanašajo samo na posamezne fizične osebe, temveč tudi na vse tuzemske zbornice t. j. n. pr. občine, okrajne zastope, draštva, zadrage, krajne in okrajne solske svete itd. itd.“

Kot občina v vojvodini Štajerski je občina Kokarje brez dvoma tuzemski zbor a ne samo organ deželnega odbora. Seveda je ona znotraj zakonitih mej podrejena nadzorstvu deželnega odbora in je povrh tega člen upravnega organizma v deželi. A pri vsem tem je občina vendar zbor, ki obdrži kot taka vselej svoje politične pravice ter je torej upravičena tožiti predstojno (narédjeno) oblast zaradi kršenja političnih pravic pri drž. sodišču. K tem pravicam spada tudi po državnem osnovnem zakonu zagamčena pravica jezikove ravnopravnosti.“

Bog ve, kako je neki debelo gledal tisti, uradnik izvedevši za to razsodbo, ki se je ob neki priložnosti jezil, rekoč: „Ta kokarski župan hoče glavarstvo komandirati, kakor kak ministrski predsednik, on naj pomisli, da je občina najnižja oblast!“

Ne, gospodine, v pravicah jezikovne ravnopravnosti je župan več nego glavarstvo in namestništvo ter več nego gospod ministrski predsednik. V ti zadevi ima on pravico zahte-

vati, naj državni in deželni uradi to ravnopravnost nasproti občini v vsem obsegu izpolnjujejo.

Sicer pa je začelo c. kr. okrajno glavarstvo v Celju nasproti občini Kokarje ravnopravnost slovenskega jezika izpolnjevati tudi v tem oziru, da ji dopošilja pisma s slovenskimi naslovi, preostaja le še želja, naj se tiskajo na nje tudi natiski „Službeno poštine prosto“ itd. v slovenskem jeziku. Vse isto velja tudi o c. kr. politični ekspozituri v Možirju.

Gotovo je dolžnost vsacega župana, svetovalca odbornika in tajnika, dobro poznati pravice državljanov, ki so v dvajsetih členih državnega osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867. zapopadene. Ta dolžnost veže tudi vsacega narodnjaka, katerega si bodi stanu, posebno one, ki delujejo med narodom. Vseobčno poznavanje teh pravic je v stanu naš narod v državi politično preporoditi, ga rešiti iz sedanjih onemoglosti ter ga dvigniti na površino drugih zavednih narodov.

Kako slabo se mi svojih pravic zavedamo, dokazuje slučaj, da je neki narodnjak, ki se hoče šteti celo med naprednjake, menda v svoji nevednosti državljijskih pravic ter v svojem prijateljstvu do glavarstva smešil delo občine Kokarje, rekoč, da se Kokarskemu županu meša!

Potemtakem se je dne 3. julija t. l. tudi državnemu sodišču na Dunaju zmešalo, ker je potrdilo nazore Kokarske občine, one deželnega odbora pa zavrglo! Dal Bog, da bi se tudi njemu in vsem slovenskim narodnjakom, posebno pa še vsem županom, svetovalcem in odbornikom naših občin še hujše zmešalo nego županu občine Kokarje. To bi bilo epohalnega po-

LISTEK.

Diogen.

Hrvatski spisal Avgust Šenoa, prevedel —nj—, (Dalje.)

Tako sem ležal do drugega jutra. Na glavi mi je zevala precej velika rana — pogledjte tukaj brazgotino reče Jože in nagne glavo. „Naznanim seveda vse stotniku ter rečem, da niso bili meščanje, ampak vojaki italijanskega polka, kajti ves svet je sumil Belgijce, ki so hudo črtili cesarjevo vojsko. Ležal sem celi mesec, a tudi ozdravil sem hvala Bogu. Takrat, — bilo je to okrog sv. Mihela 1748, je bila vojna končana. Koliko veselje zame, ko izide povelje, naj se pripravimo, kajti Hrvati odrinejo domov. Tri dni pred Terezijinim pride nas 3000 Hrvatov nazaj na Dunaj, kjer se je vršila velika parada. Sama cesarica Marija Terezija nas je gledala, kako junaško so korakale naše čete. Visoka, lepa gospa je

to, vsa v zlatu in srebru. Spredaj na konjih so jahali naši oficirji: baron Klefeld, obrist Juri Pogledič in četnik Baltazar Bušić. Držali smo glave pokorci, vsa zemlja se je pod nami tresla, a cesarica se je smehljala, z glavo prikimavala in pohvalila naš junaške Hrvate. Da, povabila je tudi naše častnike k sebi na obed, kjer ji je smel poljubiti vsak roko in je prejel lep dar, — da, vsaki izmed nas je prejel cesarski dar, jaz kot stražmojster trdi svitli tolar s cesaričino glavo. Hranim ga še sedaj. Veselil sem se te parade, a še stokrat bolj sem se radoval, ko smo odpravili v Zagreb zadnjo „muštranje“ pred gospodom grofom Erdődijem in ko se nam je reklo, da gremo lahko domov. Ej, gospod mojster, to sem se podvizal, da pohitim k stari svoji materi v Samobor, da ji izročim polno torbo prihranjenega srebra, kajti ropal nisem nikdar. Ko pa me vpraša moja do solz ginjena mamica: „Sin Jože, kaj začneš sedaj? Ali ti ni žal cesarske službe?“ sem ji odgovoril:

mati moja, resnično ne. Niste me rodili, da oblazim tuji svet in ubijam ljudi; jaz hrepenim po svojem delu, po svojem miru in enkrat po svoji hiši in ženi, če Bog da. Raje ključavničar kakor stražmojster!“ — „Bodi po tvojem“, reče smehljaje mati, in tako se vračam k svojemu poštenemu delu, da se ž njim preživim in postanem pošten in spuštovan“.

Jože je končal svoj govor, dvignil ponosno svojo glavo in preotril z bistrim očesom celo družbo. Magič ga je poslušal mirno in pazljivo. V njegovem očesu se je zrcalilo veselo zadovoljstvo, kakor takrat, če kaj lepega vidimo ali prijetnega slišimo. Gospodinja Kata je gledala zamišljeno pred se, odposlanci ceha pa so zijali odprtih ust v mladega junaka ter pozabili na veliki mojstrov vrč. A najbolj pazljivo je poslušala Marica; stala je za očetovim stolom naslonjena na njegovo ramo. Uprla je svoje bistre oči v mladeniča in niti trenila ni. Opazovala je, kako zre zdrav in lep mladenič pri žaru

svetilke samozavestno v svet (pred se), kako spremlja vsako svojo besedo z živahno kretnjo in živim močnim izrazom na licu. Slišala je njegov jasni glas, kako priprosto a vendar vzneseno govori o svojem življenju, svojem junaštvu, tujem svetu, lastnem domu ter o svoji materi; če pa začne pripovedovati Jože živahnejše, če pade semtertja ognjevitejša beseda, zažarele so še močnejše njene oči, in zažarelo je še bolj njeno rdeče lice. Zares, videlo se je, da ga rada gleda, da ga rada posluša.

Gospodar Miha nagne glavo, potegne z levo roko preko čela, zavihne s palcem in kazalcem desne roke svoje kratke brke, kakor da preživi v duhu celo Jožefovo pripoved. Potem pa zopet dvigne glavo, skoči na noge, da se Marica plaho umakne, prime vrč, dvigne ga ter spregovori svečanim glasom:

(Dalje prihodnje.)

litičnega pomena za ves slovenski narod! Bilo bi naše vstajenje iz mrtvila k novemu boljšemu političnemu življenju!

Svetovno-politični pregled.

Domače dežele.

— **Naučni minister** je izjavil, da vlada kani reformirati srednje šole v tem smislu, da bode mogoče realcem pohajati tudi vseučilišča, ne samo tehnike kakor do sedaj.

Dr. Tavčar bodé vse spreminjvalne predloge, katere je odsek za volilno reformo z večino odklonil, prijavil v državni zbornici kot minoritetni votum.

V skupnih ministrskih konferencah je bil določen vzajemni državni proračun za l. 1907. Vojni minister bode zahteval znatno povišanje in sicer za skupno vojsko, pa tudi za mornarico. Po načrtu bi se imele zgraditi v kratkem še tri velike vojne ladje in spopolniti torpedovsko flotilo. Za vse to bode potrebovala uprava mornarice 170 milijonov kron več, kar bi se imelo porazdeliti na pet ali šest let. Zdi se, da se je posrečilo obema finančnima ministroma z ozirom na te potrebe za mornarico zaprečiti, da se povišajo tudi izdaje za skupno vojsko.

Vnanje države.

— **Rusija.** V nekih okrajih je kmetstvo prebivalstvo zopet mirno in baže rado kupuje zemljišča, katera jim nudi kmetška banka na prodaj. V severnih krajih, posebno pa v Baltskih provinciah in na Finskem je prebivalstvo še vedno silno razburjeno. V Libavi so revolucionarji požgali kosarno gledališče in deset hiš.

— **Srbija.** Zdi se, da sta dva angleška konsorcija ponudila srbski vladi izvesti v Srbiji dve veliki podjetji in sicer bi prvi teh konsorcijev otvoril na Srbskem veliko klavnico po angleškem ali ameriškem sistemu, v kateri bi se zaklalo in zdelalo 100 tisoč glav živine na leto. Mesne konzerve, prekajeno meso ali zledeno meso se da ložje in z manjšim rizikom izvažati nego živina. Ker je Avstro-Ogrska zaprla Srbiji svoje meje za živino in za meso, ne preostaja Srbiji drugega, nego misliti na to, da izvažajo svoje meso čez Solun in Varno. Belgrajska klavnica je to že do sedaj v manjši meri opravljala; če pa Angleži ustanove tako veliko klavnico, kakor omenjeno, potem ne bode več treba izvažati živine iz Srbije in Avstro-Ogrski se bode godilo kakor Nemčiji, ki je bila pred leti Danski zaprla svoje meje za izvoz živine in si je ta tudi tako pomagala. Pozneje je Nemčija sama Danski ponujala zopet stare ugodnosti, a Danska jih ni več sprejela. Drugi angleški konsorcij pa namerava sezidati železnico preko cel balkanski polnotok od Črnega morja do Adrije, kar bi srbsko trgovino in srbski izvoz zelo pospeševalo.

— **Črna gora** upelje te dni svoj denar. Do sedaj je bil v Črni gori avstrijski denar v veljavi. Avstrijski upliv v Črni gori je popolnoma izginil ter se umaknil italijanskemu. Naša diplomacija se je v zadnje čase dosledno proti tej državi tako ponašala, da si je morala odtujiti dvor in narod. Italija je to avstrijsko nespretnost pa modro izkoristila ter gledala, da si v gospodarskem oziru osigura v Črni gori varno pozicijo in dobro postojanko za italijanska podjetja in aspiracije v Albaniji. Italijanski kapitalisti so osnovali društvo, katero ima namen sezidati luko v Antivari ter to luko spojiti z železnico z deželo. Tako dobi Črna gora svojo luko na svojem ozemlju ter odvrne dober del prometa od Kotora, kateri je bil dosedaj glavna luka za Črno goro.

Avstrija bi bila kaj lahko Črno goro pridobila zase, ako bi bila znala še o pravem času poskrbeti za olajšanje prometa; pa tega ni storila — sedaj je storila to Italija in si s tem zelo utrdila svojo pozicijo na Balkanu.

— **Nemčija.** Deželni zbor v Brnšviku je pozval vlado, naj stopi v dogovor z vojvodo Cumberlandskim, da se omogoči tej Welški vladarski hiši nasledstvo v Brnšviku. Ker pa tudi Hohenzollerovci trde, da imajo pravico do tega prestola, ne bo mogoče Cumberlandu zasedeti ta prestol, ako se slovesno ne odreče na Hanoveranski (po Prusiji kasirani) prestol in se tako ne sprijazni in pobota s Hohenzollerovci.

— **Anglija.** Vojni minister Haldan je na nekem shodu v Haddingtonu izjavil, da Anglija ne bo mogla več nadaljevati svojega razoroževanja, ker je v tej akciji osamljena in ker vse druge države nadajujejo svoje oboroževanje. Angleška vlada se ne kani izpostavljati nevarnosti, da bi narod ogorčeno zahteval, naj se zopet povišajo izdaje za mornarico, kar pa bo mogla storiti, bo to, da bode v oboroževanju zmetna in varčna.

Dopisi.

Iz Ptujске gore. Delajo se priprave, da se zgradi državna železnica, ki bi zvezala Dunaj, vzhodni in spodnji Štajer z Dalmacijo. V ptujskem okraju se je že progla merila, ravno tako v rogaškem. Železniški odbor s sedežem v Ptujju pa se je proklete malo brigal za promet Slovencev ob hrvatski meji. Železnico je dal meriti iz Ptujja skozi Novo cerkev, Žetale v Rogatec. Mi nimamo nič proti zvezi teh krajev. Vsekako pa moramo odločno protestirati proti takemu početju, da se Ptujjska gora ne zveže z novo progjo. Ali bi ne bila boljša ona progja — na katerej bi bilo tudi več prometa; taka progja bi bila: Ptuj-Jurovci-Ptujjska gora-Naraple-Žetale-Rogatec. Mogoče ta progja niti daljša ni, saj nam malokateri zemljevid dobro kaže. Ako pa bi bila ta progja daljša, šlo bi se le za par kilometrov, kar pa ne pride v poštev pri zgradbi železnice, ako je le pričakovati kak promet. Obračamo se torej na slavni železniški odbor v Ptujju, da svoj načrt spremeni. Gg. Jurtela in Jurca potegnita se za nas. Trg Ptujjska gora bi se imel na vsak način železniško zvezati po dravinjski dolini s Ptujem in Rogatcem. Zato govore posebno naslednji razlogi: 1. Ptujjska gora je trg s slovečo božjo potjo, za Marijinim Celjem največjo na Štajerskem. 2. Na Ptujjski gori je osem velikih živinjskih sejmov. Več takih sejmov nadkriljuje celo največje ptujске sejme. 3. Gozdovi v zgornjih Halozah so še precej nedotaknjeni. 4. Zasajajo se precej novi vinogradi. 5. Blizu Ptujске gore so velikanski kamenolomi. 6. Tudi mogočni skladi izvrstnega premoga so tukaj. 7. Uvaževati je mogočna vodna sila Dravinje. 8. Sedanji promet zahteva železnico. 9. Material za to progjo je pri rokah. 10. Kmetje ne trpijo pri prerezanju posestev nobene škode, ker se železnica lahko izpelje ob griču. 11. Dobijo se privatni interesenti, ki bodo radi prispevali za progjo mimo Ptujске gore. 12. Občina Ptujjska gora je obljubila po svojih močeh znaten prispevek. 13. S progjo mimo Ptujске gore se ne škoduje Spodnjim Halozam čisto nič; da, celo koristi se jim, če se izvede. Ako bi imele Spodnje Haloze svojo postajo v Jurovcih bi bile celo na boljšem. Na hrvatski meji stanujoči Slovenci pa imajo itak postajo v Žetalah. Gospode poslanke pozivljamo, da se o priliki potegnejo za progjo mimo Ptujске gore.

Ali bi ne bilo dobro, da skliče ptujjsko politično društvo kak shod na Ptujjski gori ter povabi g. državnega poslanca Ploja, da tukajšnjim kmetom razloži pomen železnice?

Na vsak način pa zahtevamo od g. Ploja, da stori svoje korake za nas pri ostalih slovenskih in slovan-skih poslancih in v državnem zboru. saj stori to v našo in državno korist. Naše mnenje je, da naj se zidajo železnice tam, kjer je več prometa, kjer imajo svojo življensko moč. Naši gg. poslanci naj pa tudi celo preprečijo celo progjo, ako se ista ne gradi mimo Ptujjske gore. Zakaj bi mi bili prisiljeni plačevati za železnico v ptujskem okraju, ako nimamo nobene koristi od iste. G i.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **Koncert tamburaškega in pevskega društva „Zvon“ v Skalni kleti** dne 30. sept. t. l. obnesel se je prav sijajno. Vsi prostori „Skalne kleti“ bili so natlačeno polni. Trboveljski tamburaši so igrali neumorno in celjski pevci zapeli so nam več lepih slovenskih pesmi in tudi naša znana gostilničarka postregla nas je z dobro jedjo in pijačo tako, da je bila zadovoljnost in zabava v resnici odkritosrčna. Na-dejamo se, da bode tudi gmotni nspah temu primeren.

— **Odbor „Celjskega godbenega društva“** se je sestavil v svoji prvi seji, dne 29. kimovca sledeče: Predsednik g. dr. Božič Anton, zagovornik, podpredsednik: g. dr. Brenčič Alojzij, advokat, tajnik: g. Žagar Josip, učitelj, blagajnik: g. Berk Josip, pos. uradnik, kapelnik: g. Korun Fran, pos. uradnik, arhivar: g. Staute Davorin, učitelj, odbojnik: g. Likar Ivan, zastopnik banke „Slavija“, g. dr. Sernec Janko, zdravnik, g. dr. Schwab Anton, zdravnik, g. Hočevnar Josip, krojaški mojster in trgovec.

— **Odhodnica prof. Vodnika.** Celjska slovenska društva so priredila pretečeni četrtek odhodnico velezaslužnemu predsedniku „Celjskega godbenega društva“, g. prof. Vodniku, pri kateri so društveni predsedniki gg. dr. Sernec, R. Salmič, Fr. Smrtnik in drugi govorniki pozdravljali njegove zasluge posebno za godbo in vzgajanje ter poučevanje dijakov ter se je soglasno priznalo, kako nesebično in resvzorno idealno je njegovo delovanje, pri katerem je tudi gmotno veliko, in sicer več žrtvoval, kakor bi se moglo od njega pričakovati, dočim nekateri drugi dajo le toliko v razne narodne namene, da se še na površju vzdržujejo. Prof. Vodnik zahvalil se je iskreno za vse laskavosti. Nekateri godci so prostovoljno igrali nekaj komadov.

— **V odgovor trgovcu z dežele.** Govor nam je sveta dolžnost pospeševati slovensko trgovstvo in spraviti isto pod zastavo, katera bode vihrala nad našim čelom. Odstraniti imamo marsikaj, in čaka nas obilo važnih opravil, da uredimo končno razmere slovenskega trgovstva, katere so sedaj, ko nas ovladuje še nemštvo, dovelj žalostne. Toda ne ustrašimo se nobene dela ter smo vselej in v vsakem oziru pripravljeni, reševati zadeve bližnjih trgovcev slovenskih, kolikor mogoče ugodno in svesti smo si, da bomo z napornim, vstrajnim in poštenim delom dosegli marsikaj. Naše društvo do sepa še nima zaželenih posredovalnic, ker pri najboljši volji ni mogoče ugoditi vsem željam naenkrat. Istočasno opozarjamo slovensko trgovstvo opetovano, naj se v kolikor mogoče velikem številu udeleži izvanrednega občenega zbora, kateri se bo

vršil dne 7. t. m. ob 4. uri popoldne v mali dvorani „Narodnega doma“ v Celju. Na dnevnem redu je v prvi vrsti premena pravil; vsakdo bo imel ugodno priliko izreči svoje mnenje ter po svojih skušnjah svetovati, kako naj bi svoje društvo in poslovanje uredili, da bi trgovstvu in trgovini slovenski najbolj pomagali. Slovenski trgovci! Nikar ne zamudite prilike, udeležiti se tega važnega zbora, kajti namen našega društva je velik in vsi moramo delati na to, da z združenimi močmi dosežemo svoj cilj.

Slovensko trgovsko društvo.

— **Nova stranka.** Na včerajšnjem shodu v Narodnem domu, katerega se je udeležilo 114 oseb, je bilo sklenjeno da se osnuje nova stranka, ki bode imela ime: Narodna stranka za Štajersko, ter da se čim prej začne izdajati tednik pod naslovom: Narodni list, glasilo narodne stranke na Štajerskem.

— **Dragota v Celju** je postala naravnost neznosna za rodbine srednjih in malih dohodkov. Tržne cene so tele: zeljne glave 24—30 vin., kapusove glavice 10—12 vin., krompirja škaf (zil) 1 K 80 vin. do 1 K 90 vin., goveje meso 1 K 16 vin. do 2 K, telečje in svinjsko 1 K 60 vin. do 2 K, piške 90 vin. do 2 K, race 2—3 K, purice 2 K 80 vin. do 4 K, surovo maslo 2 K do 3 K 20 vin.

— **Vreme** je zadnje dni se toliko shladilo, kakor je konec septembra malokatero leto. Ta teden je bila v celjski okolici večkrat slana, ki je posebno ajdo mnogo poškodovala. Na Dunaju so imeli predvčerajšnjem sneg in v goratih krajih je bela padavina zagrnila zemljo do dolin. V Budapešti je šel sneg in na Ogrskem so zmrznili poljski pridelki, kar jih je še zunaj.

— **Legar (tifus) v celjskem političnem okraju** kar neče ponehati, marveč se dan na dan pojavljajo novi slučajji. Dne 25. septembra se je spet javilo nad deset slučajev — pravijo 15! — iz Trbovelj — Vod. Sploh je območje trboveljske premogarske družbe (Hrastnik-Trbovlje-Vode) glavno gnezdo te kužne bolezni. (V Hrastniku n. pr. uže par let tifus razsaja, a ga kar ne morejo ugonobiti!) — Umazana židovska družba, ki izžema naš živelj do mozga, ne stori ničesa za asanacijo svojih podjetij, le malo za udobnost delavskih stanovanj, ne napravi vodovoda, kar bi bila morala že storiti davnaj itd. Naše oblasti pa seveda molče ali pa le prav rahlo Žide otipajo, mesto da bi jih energično prisilile na to, kar je njih dolžnost. Ali res ni nikogar več, ki bi gospodi pri celjskem glavarstvu malo podknil?

— **Samoumor v Celju.** Obesil se je dne 11. m. m. v Celju obsojeni Valentin Grashina, ključavničar iz Šostanja. Ker ga nihče ni videl od 17. m. m. se je splošno govorilo, da je pobegnil v Ameriko. Šele v sredo dne 26. m. m. našla ga je neka ženska obešenega v podstrešnem prostorčku njegovega stanovanja. Oblečen je bil v praznično obleko in viseti je moral najmanj celih osem dni, ker bi ga drugače moral poprej kdo v trgu videti!

— **Za železničarje.** Kakor vsako leto, tako se bodo tudi letos razdelili doneski ustanov med potrebne nekdanje železniške uslužbence, njih vdove in sirote, in sicer: Ustanove Matije pl. Schönerer za avstrijske železničarje; Moritz baron Königswarterjeve za avstrijske železniške invalide, in železniškega podpornega fonda. Tozadevne prošnje izročiti je najkasneje do 31. oktobra pri postajenačelstvih južne železnice.

— **Ponestečil se je** v Št. Jugerti pri Celju mladenič Josip Podpečan. Pri

mlatvi ovsu je potiskal snopje v stroj in pri tem posegel pregloboko v mladino, ki ga je zgrabila za levo roko, mu razmečkala 4 prste tako, da je sredinec komaj na koži obvisel. Pogledal mu je tudi z dlani mišice do kosti. Ponesrečenca so prepeljali v vojsko bolnico, kjer so mu sredinec rezali.

— **Stekel pes.** 28. sept. je prišel od nekega iz okolice stekel pes v mesto. Pri postaji je ogrizel domačega psa na nekem dvorišču in raztrgal nekoliko piščet; od tod je tekkel pred mestno hišo, kjer je obgrizel nekoliko drugih psov. Ljudje so ga preganjali, nekdo je letel za njim na kolesu in s sabljo mestnega čuvaja v ruki, da bi ga pobil. Šele pri skladišču Teppeia se je nekemu pogumnemu človeku posrečilo psa ujeti na pas ter ga privezati k ograji, kjer ga je nekdo drug vstrelil. Kroglja je zadela bolno srce in v srce ter je na mestu usmrtila.

— **Gosp. Vlado Pušenjak** je 24. sept. t. l. položil z izvrstnim uspehom izpit iz mlekarstva v strokovni šoli v Schotten-u na Gornjem Hesskem. Čestitamo! Sedaj je vstopil v strokovno šolo za združništvo v Darmstadt, edino šolo te vrste v Evropi.

— **Premeščenje.** Postajenačelnik v Trnovem, g. Avgust Ludvik, je premeščen v isti lastnosti v Hrastnik pri Zidanem mostu.

— **Na shodu v Mozirju,** dne 30. t. m. je bilo na dnevnem redu med drugim tudi vprašanje o upokojenju profesorja g. Frischaufa. Ta čin sedanje vlade in faktum, da so slovenski poslanci mirno gledali, da se temu, za naše planinstvo toli zaslužnemu možu stori ta vnebovpijoča krivica, je postavil g. Kocbek v svojem govoru v pravo luč. Koncem je predlagal tole resolucijo:

„Dne 30. septembra zbrani volilci gornjegrajskega okraja so ogorčeni sled umirovljenja prof. Frischaufa, ki je 30 let nepristransko, nesebično in pošteno deloval v slovenskih planinah, katere je razkril in seznanil s svetom. Žalostno je, da se ni našel med eden državnih poslancev, ki bi se bil zagnil za nas Slovence toliko zaslužnega moža. Pozivamo g. dr. Vouška, kakor vse slovenske državne poslance, naj potrebno ukrenejo, da dobi užaljeni profesor Frischauf potrebno zadoščenje.“

Resolucija je bila soglasno in nadležno sprejeta.

— **Na pošti v Rečici** se nastavi s 1. oktobrom poštni pot, ki bo obhodil šestkrat na teden kraje: Spod. Rečica, Nizko, Varpolje, Št. Janž, Grublje, Zg. pobreže, Sp. Pobreže in Trnovce. V Sp. Rečici, v Št. Janžu, Zg. Pobrežah in Trnovcah bo poštni nabiralnik.

— **Občinski zastop občine Marjagradec** je sklenil kolekovati vsa svoja pisma z narodnim kolekom. Naj bi jo vse slovenske občine posnemale!

— **Profesor Frischauf** — upokojen. Nemški listi poročajo, da je grški vsenčiliški profesor Frischauf upokojen. Frischauf je žrtev vsenemške strasti, ki ga je preganjala, ker je bil kot pošten Nemec naklonjen slovenskemu planinstvu na slovenskih tleh in ni hotel kot planinec podpirati germanizatorične težnje nemškega „Alpenvereina“.

— **Mrtvega otroka** je našel v noči v 28. m. m. snazilec kupejev na Zidanem mostu v vlaknu, ki pride ob pol 1. uri ponoči iz Siska na Zidan most. Pod sedežem kupeja je ležal zamot, povezan z močno vrvico; oddal ga je službujočemu uradniku. Uradniku se je zdel zamot sumljiv, razvezal ga je in je našel v njem mrtvo truplo 2—3 mesece starega otroka moškega spola z debelo vrvico na vratu, kar

spričuje, da je bilo dete zadavljeno. — Orožniki zločinca pridno zasledujejo in so že nekaj oseb, katere so bile na sumu, pozapri.

— **Umrli** je dne 29. t. m. v Kostrivnici pri Poljčanah kand. iur. Gustav Čokl, podpredsednik akadem. društva „Tabor“. — Bodi mu zemljica lahka!

— **Čudno postopanje štajerskega deželnega šolskega sveta.** Dne 28. t. m. se prične kurzi na ljubljanskem učilišču za one učitelje in učiteljice, ki hočejo napraviti tudi izpit za meščanske šole. Oglasilo se jih je precejšnje število za ta deset mesecev trajajoči kurz tudi iz Štajerskega, ki so bili menda vsi sprejeti. Toda kaj je storil za izobrazbo tako „vneti“ deželni šolski svet. Razven enemu (če je sploh res!) ni dovolil nikomur enoletnega dopusta. Vsak bi bil itak sam moral skrbeti za suplenta in ga plačevati iz svojih revnih dohodkov, a kljub temu je uničila hladna jesenska slana graških gospodov vsako možnost za daljno izobrazbo učiteljstva, vsaj slovenskega. Kaj naj si mislimo? Mogoče je dvoje. Kurzi bodo v Ljubljani, torej slovenski, štajerski učitelji morajo biti pa „izobraženi“ v „kulturnem nemškem“ jeziku, ali pa hočejo še dalje zavleči ustanovitev slovenske meščanske šole na Štajerskem, češ, saj ni slovenskih učiteljev. Gotovo ne bi škodovalo, če bi slovenski poslanci malo pogledali, kaj kuhajo v Gradcu.

Kranjsko.

— **Album Kranjske.** Društvo za promet tujcev na Kranjskem namerava po tvrdki „Photorel & Co.“ v Curihu izdati krasen album o najlepših krajih Kranjske v 10.000 izvodih. Album bi tvrdka razposlala po vsem svetu. Stroški bi znašali zato 4000 K.

— **Slovenska trgovska šola v Ljubljani nujno potrebna!** Sedanja privatna Mahrova šola nikakor ne zadostuje več potrebam Slovencev, osobito pa Ljubljancanov, zakaj letos že celo — menda zaradi prostora — niti ljubljanskih za to šolo povsem sposobnih učencev niso sprejeli. Mero-dajni faktorji, osobito pa trgovska in obrtna zbornica bi si pridobila neveljavih zaslug, ako bi se poskrbelo, da se za te učence nemudoma otvori poseben trgovski tečaj, iz katerega bi se polagoma razvila popolna trgovska šola. Upamo, da bi tako podjetje tudi mestni zastop gmotno rad podpiral, kar bi najbrž tudi deželni zbor posnemal. — Za trgovski tečaj nam učnih moči ne manjka, saj se je videlo to takrat, ko so imeli učitelji tak tečaj. Tudi sobo bode lahko dobili že letos, a prihodnje leto bode prazna vsa Waldherrjeva hiša, ko se gimnazija preseli. V interesu dečkov, ki se ne vedo česa lotiti, ker so želeli vstopiti v trgovsko šolo, bi bilo želeti, da se resno razmišlja o takem tečaju.

— **Železnico iz Kranja v Trzin** zgrade najkasneje v dveh letih. Z delom začno še letos. Ta železna cesta bo velike važnosti ne samo glede industrije, ampak tudi za tujski promet. Torej pozor, domačini!

— **Kako je potrebna sulferajnska šola v Siski!** Ponk bi se bil imel že pričeti na tej šoli. Toda glej razočaranje! Tako vpitje je bilo, kako težko že čakajo starši, da se njih otroci poučujejo v blaženi nemščini, a sedaj ni bilo — nobenega v šolo! Radi bi videli dolge obraze Krentzerja, učiteljice Schulze i. dr., ki so mislili z vso slovesnostjo otvoriti ponk. Pride pa še lepše! Ko je generalni štab sulferajnske šole videl, da otrok ni in jih ni, je poslal državne železnice uslužbenca Steinerja od hiše do hiše priganjat starše,

naj pripeljejo svoje otroke v šolo! Steiner, ki mora biti vesel, da ga sploh trpe na kolodvoru, si gotovo tega „športa“ ni sam dovolil, ampak je imel to gotovo naročeno. Vprašamo sedaj le vodstvo kurilnice, v kateri je Steiner uslužben, kdo je Steinerju dovolil in mu ukazal, naj agitira za sulferajnsko šolo in kdo mu je dovolil, da to dela med službenim časom. — Koliko zaupanja imajo ljudje v to šolo, kaže najbolje odgovor, ki ga je dobil Steiner od neke matere, pristne Nemke: Ta šola ne more biti nič prida, ker drugače bi ne bilo treba starše siliti in nadlegovati, naj pošljejo svoje otroke v to šolo. Dobro blago se samo hvali.

— **Novo domače podjetje.** Gosp. Lavrenčič je v Postojni zgradil veliko moderno opekarno na par. Izdelovala se bo v njej vsakovrstna opeka za streho, zarežani strešnik itd. Letos se je pričelo z izdelovanjem. Domače podjetje priporočamo!

— **Hotel v Vintgarju** zgradi podjetni g. Jakob Žumer drugo leto. Sedanja njegova restavracija s paviljonom in vrtom ne zadostuje več, toliko prihaja izletnikov v divne tesni. Postrežba v restavraciji je izvrstna in cene kaj primerne. Iz blejskega kolodvora se napravi pot v Vintgar, istotako se uredi pot z Dobrave v Vintgar.

— **Nov denarni zavod v Postojni.** Občinski odbor postojnski je v svoji zadnji seji soglasno sklenil ustanoviti v Postojni „Občinsko hranilnico“.

— **Lastovke lete na jug.** Ta čas je nastopil zdaj. Predvčerajšnjim jutraj so v Novem mestu opazovali nebroj lastavk, ki so posedle streho okrajnega glavarstva. Bilo jih je do 10.000. Počivale so tri ure, na kar so odhitele naravnost proti jugu. Čudno je, da se že nekaj let sem lastovke usedajo vedno zlasti le na imenovano streho, a vselej samo na severno in vzhodno stran, na ostali dve pa nikoli.

— **Dolenjske novice.** Ravnatelj novomeške gimnazije šolski svetnik dr. Detela je stopil v pokoj. Zaslužni pisatelj je dobil pri tej priliki naslov vladnega svetnika. Čudno je bilo to, da je bila njegova služba en mesec prej razpisana, predno je bilo njegovo vpokojenje razglašeno. — V Žužemberku je likvidirala ondotna kmetijska zadruga. — V tem sodnijskem sedežu je razpisano notarsko mesto do 8. oktobra t. l. Enaki mesti ste do istega obroka razpisane v Senožečah na Notranjskem in v gorenjskem Trzinu. — V Novem mestu se je oddala stavba za žensko bolnišnico, katera bo last usmiljenih bratov, ki jo bodo oskrbovali po sestrah usmiljenkah.

Koroško.

— **Shod izobraževalnih društev** v „Narodnem domu“ v Št. Jakobu se je prav dobro obnesel. Zbralo se je mnogo občinstva, katero je dobilo na shodu mnogo razvedrila, ponka in bodrila. Nastopili so trije izvrstni govorniki, ki so z živo besedo pripomogli k dobremu uspehu shoda.

— **Samomor radi dveh kron.** Na železniški tir se je vlegel 25. t. m. zvečer v bližini Žrelca trgovski pomočnik I. Spitz, doma iz Movskega, ter je bil povožen od vlaka. Imenovani, kateri je bil pri trgovcu Fleischmannu v Celovcu v službi, je bil takoj mrtev. Poleg samomorilca je ležalo odprto pismo, naslovljeno na prejšnjega gospodarja. Pismo se glasi: „Z današnjim se Vam zahvalim za vse meni storjeno, jaz nisem na tem nič kriv.“ Po trgovčevi izpovedi je Spitz 25. m.

m. prejel od strank 12 K 40 v. njemu je pa oddal samo 10 K 40 v. torej je za-se obdržal 2 K. Ko je gospodar o tem izvedel, je sporočil pomočniku, da je najboljši, ako takoj izgine. Imenovani se je na to odslovil in zvečer je bil že mrtev. Truplo so prepeljali v mrtvašnico v Žrelec.

Primorsko.

— **Iz Nikolajevga zavoda.** V mesecu avgustu so doposlali sledeči te-le prispevke: slavno županstvo Kanal 40 K, slavno županstvo Dol pri Kamniku 5 K, gđ. Ivana Štefančič in gđ. Antonija Vončina po 2 K. Vsem tem izreka zavod prelepo zahvalo. Iz gori navedenih prispevkov more se opaziti, da se je na ta potrebni in koristni zavod pozabilo tekom poletnih mesecev, četudi ima zavod vedno polno zopet došlih in odhajajočih deklet, ki iščejo zavetja v tem prebivališču. Zavod sv. Nikolaja ima vedno stroške za vzdrževanje, in se radi tega ne sme nanj tako pozabiti. Vsakovrstna društva prirejajo izlete, slaynosti, veselice in dr. a kedo se pa zmeni za ubogo društvo, ki vrši le človekoljubno delo, ki pomaga najzadnjemu v človeški družbi — ki pomaga našim revnim brezposelnim dekletom. Čuje se čisto graja, da ta nezavedna dekleta niso potrebna pomoči, da niso dobra in ubogljiva ko prihajajo v službo. Res je med njimi mnogo ljulike, a za te se skrbi in se jih podučuje in radi ene, dveh ne sme trpeti cela dobra stvar. So dekleta iz zavoda ki ostanejo po 5, 6 tudi osem let vedno v eni in isti hiši, v popolno zadovoljnost gošpem. Te delajo čast našemu zavodu. Krivo je mnogo tudi, da se z gospo čisto snide dekletu popolnoma drugega temperamenta, ki nikakor ne moreti skupaj vstrajati, a poskusiti je treba in vsaka malo odjenjati in stvar pojde lepim potem naprej. Nismo tu, da ravno dekleta zagovarjamo, temveč da se jim pomore in jih pouči. Sedaj na jesen prihajajo dekleta od vseh strani, čisto jih je od 40—50 na večer. Nobene se ne odslovi, vse so prijazno sprejete, in kolikim se tudi materialno pomaga, ki so brez sredstev. Slavnim županstvom se priporoča, naj se letno spominjajo tega zavoda, ker odbor istega skrbi za dekleta od zunaj prihajajoča in nikakor za domača tržaška in okoličanska. Vsem onim, ki imajo usmiljenje do naših slovenskih službo iščočih deklet, priporočamo zavod sv. Nikolaja in prosimo podpore, ker vreden je v popolni meri iste. — Odbor zavoda sv. Nikolaja. Via Farneto 18. Trst.

— **Župnik Nemec** — kaplan Italijan. Kako skrbi katoliški škof poreski Flap za raznarodjenje Hrvatov svoje škofije, dokazuje dovolj dejstvo, da je v oprtaljski župniji, ki je skoraj popolnoma hrvatska, nameščen za župnika neki Nemec, ki je pa fanatičen Italijanaš, kaplan je pa Italijan, ki je istotako strasten nasprotnik vsake neitalijanske narodnosti. Kako moreta taka dva duhovnika odgajati ljudi, do katerih nimata prave iskrene ljubezni, kakor so jo imeli nekdanji hrvatski svečeniki?

— **Trgovski in obrtni shod v Tolminu** dne 14. oktobra t. l. začne ob 3. popoldne. Odhod iz Gorice ob 10.49 popoldne.

O potrebi in koristi stanovske organizacije predava odposlanec trgovskega društva „Merkur“ iz Ljubljane, o ustanovitvi veletrgovine na Goriškem pa g. ravnatelj Ulčakar iz Trsta.

Pozivljamo vse zavedne trgovce in obrtnike, da se shoda zanesljivo udeležijo, ker je velevažen. Shodu slede še drugi, ki bodo kolikor toliko glede predavanj v zvezi. Na razpolago bodo

žardinijere iz Sv. Lucije v Tolmin in nazaj.

Svetovne vesti.

— **Pasivno rezistenco** so pričeli dunajski mestni uradniki davčnega oddelka.

— **Škofijski naraščaj.** Kardinal baron Skrbensky je posvetil v soboto v Pragi princa Jurija Liechtensteina v mašnika. Aristokratje so začeli spoznavati, da svojih sinov niti v armadi ne spravijo tako brž na vrhunec, kakor v duhovniški službi, kjer so takorekoč že pri vstopu določeni za škofo.

— **Pet umobolnih se je obesilo** v blaznici v Požunu. Tri so še rešili, dva sta bila že mrtva.

— **Strahovite poplave** so imeli v španskih pokrajinah Alicante, Granada in Murcia. Zrušilo se je mnogo hiš, neštivilno oseb je utonilo, promet na železnicah je skoraj povsod ustavljen, ker so proge na raznih krajih razdejane, drugod pa pod vodo.

— **Konec plemiške rodbine.** V plzenski mestni ubožnici je umrl Feliks Voržikovski vitez Kundratice, zadnji potomec stare plemiške rodbine, ki ji je potrdil vitezvo cesar Leopold I. Zadnji vitez je končal svoje življenje v ubožnici, ker je vsled žganjepitja popolnoma propadel.

Poslano.

V 106. št. „Domovine“ z dne 12. kimovca t. l. je objavljen dopis „Od Sv. Duha na Ostrem Vrh“, v katerem je citati med drugim tudi sledeče: „Tudi narodno radikalno dijaštvo je poslalo dva zastopnika. Slovenska akac. mladež narodne radikalne... struje bi bila imela tukaj in ob tej priliki prekrasno nalogo v tistem delokrogu, o katerem se je na raznih shodih toliko govorilo, pa „beseda ni konj“, pravi ribniški pregovor.“

Ker je med temi besedami citati zelo ostro, toda popolnoma neosnovano kritiko o nar. rad. dijaštvu (v tem slučaju o nar. rad. dijakih), smo podpisani visokošolci prisiljeni, izpregovoriti nekoliko besed v odgovor in zagovor. To pa smo dolžni storiti radi

dopisnikove osebe (katerega smo koj lahko spoznali), kajti g. dopisnik igra pri nas vlogo nekakšnega narodnega voditelja in mora vsak voditelj svoje ljudi prav poznati, ako hoče z njimi uspešno razpolagati.

V celi podravski dolini z Mariborom vred je 8 visokošolcev inzulirane struje. Razun dveh so vsi gmotno slabo situirani. V Mariboru pa je najmanj 100 gmotno dobro situiranih Slovencev. Če pa pride iz Maribora samo 7 Slovencev k tako važni slavnosti, kakor je bila ona pri sv. Duhu na Ostrem Vrh, tedaj pač nimate nobenega vzroka, da se zaletavate v podravske radikalce, ker so poslali k isti slavnosti samo dva zastopnika!

Razun tega še sledeče: Podravski nar. rad. visokošolci smo se polnoštevno udeležili počitniškega shoda v Rušah in ruške pevske slavnosti, pri kateri smo tudi sodelovali. Dva Podravčana sta se udeležila skupščine Ciril-Methodove družbe v Logatcu na Notranjskem, na kateri so letos štajersko jezikovno mejo zastopali vobče le nar. rad. visokošolci. Eksekutiva nar. rad. dijaštva je imela 3. in 4. vel. srpana v Ljubljani svoje seje, katerih sta se udeležila tudi dva Podravčana. Nadalje smo se udeležili velike nar. slavnosti v Št. Ilji in Slov. Gor., počitniškega shoda v Št. Jakobu v Rožu na Koroškem in sokolskega zleta v Zagrebu. Tudi smo priredili pešpotovanje ob jezikovni meji od Maribora do Marenberga. Končno smo se udeleževali in sodelovali pri različnih manjših narodnih prireditvah v podravski dolini sami, kar je istotako stalo manjših ali večjih izdatkov.

V podravski dolini sami smo ustanovili v teh počitnicah dve javni ljud. knjižnici, na kateri smo ponosni. Razun tega smo nabrali že blizu 1000 knjig in precej denarja, tako da nam je mogoče ustanoviti v teh počitnicah dve javni ljudski knjižnici. Sami smo žrtvovali dobesedno vse, kar smo imeli. In koliko potov je treba bilo storiti, koliko trpeti? Kdor si je že skušal, ta vé! In vendar smo storili vse, ker smo uresničenje ideje o poljudni izobrazbi spoznali za najboljšo orožje v boju za narodni obstoj. V tem smislu bomo delovali tudi vnaprej!

Vse to pa je tudi gosp. dopisniku prav dobro znano!

Kar se pa tiče „istega delokroga, o katerem bi bila slov. akad. mladež imela tudi pri Sv. Duhu prekrasno nalogo in o katerem se je na raznih shodih (dijaških) že toliko govorilo“, naj omenimo le sledeče: Onih vzorov našega nar. radikalnega, skrajno demokratskega mišljenja, v smislu katerega nastopamo vselej in povsod (tudi pri Sv. Duhu na Ostrem Vrh), nismo našli pri prednamcih, temveč smo si jih ustvarili sami iz sebe, ker smo jih spoznali edino primernim duhu časa vobče in našim narodnim razmeram posebej. Te ideje tudi povsod in vselej uresničujemo ter s težavo zopet pridobivamo za narod mnoge one, ki jih je poprej odbijala in jih deloma še odbija ošabnost, prezirljivost in samoljubje gotovih krogov. In samozavestni smo dovolj, da trdimo, da smo ozdravili že marsikatero rano, ki jo je vsekala prejšnja generacija.

Toliko v odgovor. Končno le še kratko omenimo, da smatramo za prav absurdno, če skuša kdo svoje narodne napake skriti pod neprimerne kritike o ljudeh, ki delajo!

Za podravske nar. rad. visokošolce:
iur. Miloš Štibler.
phil. Fran Mravljak.

Loterijske številke.

Tršt. dne 29. sept. 1906: 8, 63, 81, 15, 17.
Linc. „ „ „ 70, 52, 28, 84, 24.

Ne polagajte Vašega otročka nikamor drugam, kakor v voziček na angleških peresih, kajti ta je zibka, postelj in voziček. — Dobe se pri **P. Kostič-u v Celju.**

K 5000 zaslužka

plačam onemu, kateri dokaže, da ni moja zbirka
600 komadov za samo fl. 2:50

v resnici prilična kupčija. Jaz dajem:

1 eleg. večkratno pat. remontoir žepna ura s pisano garancijo tovarne za točnost, 1 fina zlato-double verižica, 2 prstana iz amerik. zlato-double s ponar. briljanti (za gospoda ali damo), 2 zlato-double mansetna gumba (staneta vedno nova), 3 krasni naprsni gumbi (chemisette, 3 pat. gumbi za ovratnike, 1 eleg. žepni nožič, 1 eleg. svileni ovratnica, svetla ali temna, 1 lepa igla za ovratnico s Simili-briljantom (doubletrana), 1 lepa danska broša (zadnja novost), 1 krasno žepno toaletno zrcalce, 1 lepa denarnica, 1 par boutonov z amerik. briljanti, 1 fino pisalno orodje iz niklja 1 pat. vremenski barometer, 1 garnitura 20 komadov različnih pravih inozemskih znamk, 1 eleg. odrezalec za smodke (nikelj), 1 pat. držaj za ovratnico, 1 album najlepših slik sveta. Vse skupaj z elegantno uro, ki je sama skrat toliko vredna, samo gl. 2:50. Proti predplačilu ali povzetju se dobi pri **osrednjem depotu za pat. ure in dragotine.**

S. URBACH, Krakov štev. 74.

N. B. Pri nakupu 2 paketov se pridene 1 prima angleška britev **brezplačno.** Ne upajajoče se zamenjati ali vrne se denar. Riziko izključen. 1—1

Divji :: kostanj

(519) **kupuje**
JOSIP MATIČ v Celju.

NAZNANILO!

Na pletarski šoli - pri Sv. Barbari v Halozah
se začne 1. vinotoka

2. šolsko leto

ki bode trajalo **7 mesecev**,
t. j. do 30. malega travna 1907.

Sprejemajo se dečki, ki so z dobrim uspehom dovršili ljudsko šolo. Pouk je brezplačen in traja vsak delavnik od 8. ure zjutraj do 5. ure popoldne.

Oglasiti se je pri vodji pletarske pouka g. **Ant. Ogorelec**, ki sprejema tudi naročila na razne pletarske izdelke. (511) 34

Trgovskega

pomočnika

starejšo moč, izvežbanega v vseh strokah
trgovine mešanega blaga, sprejmeta:

NORBERT ZANIER & SIN

(516) Sv. Peter, Savinjska dolina 3-3

Trgovski pomočnik

mešane stroke, vójaščine prost. z dobrimi spričili

se sprejme **20. oktobra t. l.**

Prednost imajo tisti, kateri so dovršili trgovsko šolo ter so zmožni knjigovodstva in korespondence v slovenskem in nemškem jeziku. — Ponudbe sprejema (504) 6-6

JANKO POPOVIČ, Cerknica pri Rakeku.

Trgovski pomočnik

prva moč, se takoj sprejme v večjo
manufakturno trgovino v nekem mestu
na jugu pod ugodnimi pogoji

Ponudbe na Upravištvu Domovine
(522) s črkami „F. K. 500“. 2-1

Akad. tehn. društvo „Tabor“ v
Gradcu naznanja vsem svojim
članom in prijateljem žalostno
vest, da je umrl v Kostrivnici
dne 29. t. m. njega podpredsednik,
nam dragi tovariš

Gustav Čokl

cand. iur.

Pogreb nam nepozabnega tovarisa
je ponedeljek, dne 1. X. ob 3. uri
popoldne v Kostrivnici pri Šmarju.
GRADEC, dne 30. 9. 1906.

iur. Franc Kotnik, tč. predsednik
iur. Bogumil Pavlič, tč. upravitelj

523-1

z ušnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresujočo vest o smrti našega iskrenoljubljenega soproga, oz. očeta, brata, tasta in starega očeta, gospoda

Antona Arzenšek

nadučitelj v pok., posestnik, lastnik častne kolajne za 40 l. zvesto službovanje

ki je danes, dne 30. septembra t. l., ob 11. uri ponoči, po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče v 70. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega pokojnika bode v sredo, dne 3. vinotoka ob 9. uri dopoldne v rodbinskem grobu v Stranich.

Sv. maša zadušnica se bode služila na dan pogreba v tukajšnji župni cerkvi.

Dragega rajnega priporočamo v molitev in blag spomin.

Stranice pri Konjicah, dne 30. septembra 1906.

Alojzij Arzenšek

župnik v Vitanji

Anton Arzenšek

gl. zast. c. kr. av. pr. zav. dr. „Donav“

Jožef Arzenšek

kanc. c. kr. drž. želez. rav. v Beljaku

Matilda Hude roj. Arzenšek

Ivan Arzenšek

posestnik in trgovec v Stranich

Franica Arzenšek

otroci

Ana Arzenšek

soproga.

Ana, Jozefina in Max Arzenšek

vnuki.

Bogomir Hude

trgovec na Tepanjah

zet.

Ana Zidanšek roj. Arzenšek

Lucija Gorjanc roj. Arzenšek

sestri

Betty Arzenšek roj. Prosch

sinaha.

Janez Zidanšek

veleposestnik v Ločah

Jurij Gorjanc

posestnik na Ponkvi

svaka.